

ת"פ 13751/03/16 - מדינת ישראל נגד אהרן שמואל לובצקי

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 13751-03-16 מדינת ישראל נ'
לובצקי(אחר/נוסף)
כבוד השופטת חנה מרים לומפ
בפני
מדינת ישראל :
בעניין:
על ידי ב"כ עו"ד מוטי בניטה ועו"ד לן
נגד
אהרן שמואל לובצקי
על ידי ב"כ עו"ד נדב גדליהו

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של השתתפות בהתפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") ובעבירה של תקיפת עובד ציבור על ידי שלושה או יותר לפי סעיף 382א (ב) (3) לחוק.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 25.2.16 בשעה 20:30 לערך, השתתף הנאשם בהפגנה יחד עם נוספים שזהותם אינה ידועה במדויק למאשימה (להלן: "**האחרים**"), לשם מחאה כנגד חנות פלאפונים, אשר מוכרת סוג מכשיר שלטעמם אינו כשר, ברחוב חפץ חיים 3, במודיעין עילית (להלן: "**המקום**"). במהלך ההפגנה החלו הנאשם ומפגינים נוספים לתקוף חייל חרדי שעבר באזור והיה במדי צה"ל (להלן: "**המתלונן**"), וזאת על רקע גיוסו לצה"ל. ההמון בהובלתו של הנאשם ואחרים הקיפו את החייל תוך שהם צעקו "חרד"ק, תסתלק מפה", "ימח שמם של עמלק חרד"ק" ועוד מילות גנאי, קללות וכן האחרים דחפו ובעטו. הנאשם עצמו, בין היתר, הכה את המתלונן בחזהו באמצעות אגרוף, וכן דחף את המתלונן ובתגובה המתלונן הדף את הנאשם מעליו באמצעות ידיו עד שנפל. במעשיו המתוארים לעיל, השתתף הנאשם בהתפרעות ותקף עובד ציבור בצוותא עם אחרים בכוונה להכשילו או למנוע ממנו או להפריע לו במילוי תפקידו.
3. במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים לא הייתה הסכמה לעניין העונש, כאשר המאשימה הדגישה כי תעתור להטלת מאסר ממש. ב"כ הנאשם לא ביקש תסקיר בעניינו של הנאשם על אף הסכמת התביעה, אך ביקש לשלוח את הנאשם לממונה על עבודות שירות על מנת שתתקבל חוות דעת בעניינו, כאשר הבהיר כי אין בבקשתו ללמד על העונש שבית המשפט ישית על הנאשם.
4. הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם כמתאים לרצות עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

עמוד 1

5. ב"כ המאשימה בטיעוניהם מסרו כי הערכים המוגנים שבבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם הן שמירת חיי אדם, גופו וכבודו של האדם. ערכים נוספים הם שמירה על כבוד העוסק, מניעת הפגיעה בגיוס לצה"ל, מניעת פגיעה בצה"ל ובכוחות הביטחון, שמירה על שוויון תושבי מדינת ישראל, על תפקודו התקין של השירות הציבורי והגנה על זמנו של עובד ציבור. ב"כ המאשימה הדגישו בטיעוניהם כי מדובר במתלונן שהותקף נוכח העובדה שהוא משרת את המדינה שכולנו מחויבים להגן עליה. עוד הדגישו ב"כ המאשימה בטיעוניהם כי בתי המשפט הביעו לא אחת שאט נפש מתקיפת עובדי ציבור ובהם חיילים בעת מילוי תפקידם. החיילים, מתוקף תפקידם, מבצעים עבודות ביטחוניות סבוכות ועומדים כחומת מגן מפני גורמים עוינים מחוץ שמנסים ללא הרף לפגוע בביטחון המדינה. כך שמי שלא נשמע להוראותיהם של החיילים ונוקט באלימות נגדם פוגע בביטחון כל אחד ואחד מאזרחי המדינה, ועל כן יש להיאבק בתופעה באמצעות ענישה הולמת ומרתיעה ולהוקיע מעשים אלו.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, באי כוח המאשימה עמדו על החומרה במעשי הנאשם כאשר הרקע לאירוע שעולה מעובדות כתב האישום הוא היותו של המתלונן דתי ולבוש במדי צה"ל. הם ציינו כי האירוע החל בהפגנה נגד חנות טלפונים בעיר מודיעין אשר מכרה סוג מכשיר שלטענת הנאשם ואחרים איננו "כשר". ב"כ המאשימה ציינו כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירות, הוא לא רק בהובלתו את ההמון והטחת מילות גנאי וקללות במתלונן, אלא הוא אף נקט בפעולה פיזית כאשר היכה את המתלונן באמצעות אגרוף ודחף אותו. לפיכך, לגישת ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם נע בין שנת מאסר ועד ל- 24 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה הגישו פסיקה לתמיכה בטענותיהם.

אשר לעונש המתאים, ב"כ המאשימה טענו כי אמנם מדובר באדם שאין לו עבר פלילי, אולם לא בכדי לא התבקש תסקיר שירות מבחן, הבוחן את הסיכון הצפוי מהנאשם, שכן מדובר על עבירה שבוצעה על רקע אידיאולוגי ויש סיכוי גבוה כי הנאשם ישוב לבצע עבירות. לפיכך עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש של שנת מאסר, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

6. ב"כ הנאשם בטיעוניהם סבר כי מעשיו החמורים של הנאשם באו לידי ביטוי באלמנט האידיאולוגי שעמד בבסיס ההפגנה באירוע מושא אישום זה ולא מעבר לכך, שהרי מחאה זו של הציבור החרדי היא לגיטימית. לדידו, טענתם של ב"כ המאשימה שההתנגדות של הציבור החרדי לגיוס בני הישיבות לצבא היא בגדר "תקיעת סכין בגב האומה" היא אמירה פוליטית פסולה שאין מקום לכך שנציג המדינה יטען אותה. עוד טען כי ההפגנה החלה כהפגנה נגד מכירת טלפונים לא כשרים, אשר לא היה בה סממן אידיאולוגי.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות, הדגיש ב"כ הנאשם כי לא הנאשם גרידא הוביל את ההמון בהפגנה, אלא גם אחרים, כפי שעולה מעובדות כתב האישום המתוקן. עוד אישר ב"כ הנאשם כי הנאשם אכן דחף את החייל והחייל נפל, אולם לא נגרם לו נזק בגוף או ברכוש. עוד הוסיף כי אין מדובר בעבירות שמהוות סיכון לחיי אדם, שכן הנאשם לא השתמש בנשק קר או באבנים על מנת לפגוע במתלונן.

לדידו, יש ספק אם התבצעה עבירה של תקיפת עובד ציבור, נוכח העובדה כי החייל שהגיע באותו עת לאזור לא הגיע על מנת לפזר את ההפגנה, אלא עבר שם באקראי, כך שלא היה בעת מילוי תפקידו.

אשר לעונש המתאים, ב"כ הנאשם עמד על מכלול הנסיבות לקולא בעניינו של הנאשם וסבר כי הנאשם ללא עבר פלילי, אב לשישה ילדים, כאשר לבן אחד יש לקות פיזית (ר' נ/1-1/3), שהה במעצר למשך שישה ימים

ולאחר מכן שהה במעצר בית מלא למשך כשלושה חודשים וכעת שוהה במעצר בית חלקי. לפיכך, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בימי מעצרו של הנאשם ולהשית עליו עונש של מאסר מותנה או של"צ, ולכל היותר תקופה קצרה של עבודות שירות בניכוי ימי מעצרו. ב"כ הנאשם הגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו.

7. הנאשם בחר שלא להוסיף דברים על דברי בא כוחו.

מתחם העונש הולם

8. בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש הולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

9. **אשר לערכים החברתיים שנפגעו** - העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות סיכון לשלמות גופו של אדם וכן מביאות לפגיעה בסדר הציבורי ובעקרון שלטון החוק. בעצם התקיפה, פוגע התוקף בשלמות גופו, ובביטחונו האישי של הנתקף. משנה חומרה יש לראות בתקיפת עובד ציבור, המייצג את כלל הציבור כמי שאמון על שמירת ביטחונו ושלומו של הציבור ומותקף על רקע תפקיד זה. באופן דומה, מצא המחוקק להחמיר ברמת הענישה בעבירה זו של תקיפת עובד ציבור, כאשר קבע כי עבירה זו היא מסוג פשע, שעונשה הוא עד חמש שנות מאסר.

10. **אשר לנסיבות ביצוע העבירות** - עסקינן בנאשם אשר נטל חלק פעיל במהלך מחאה נגד חנות פלאפונים, אשר מוכרת סוגי מכשירים שאינם כשרים, אשר זוהי מחאה לגיטימית כשלעצמה בגדרי הזכות לחופש ביטוי בחברה דמוקרטית. אולם מחאה זו הפכה להתפרעות לאחר שגלשה ל אלימות, שאין לה מקום ויש להוקיעה ביתר שאת נוכח השפלתו וביזויו של המתלונן ברחובה של עיר לעיני כל. לנאשם זכות למחות, להפגין ולהביע את דעתו, אך אין לו זכות לפגוע באדם שכל חטאו שעבר במקרה במקום. בהקשר זה יודגש כי הנאשם נטל חלק משמעותי בביצוע העבירות, שכן הוא היה בין אלה שהובילו את ההמון, ויחד הם הקיפו את המתלונן תוך צעקות "חרד"ק תסתלק מפה", "יימח שמם של עמלק חרד"ק" ומילות גנאי נוספות וזאת על רקע גיוסו לצה"ל, וכן הוא זה שהכה את המתלונן בחזהו באמצעות אגרוף ודחף את המתלונן. לצד זאת יצוין כי אין מדובר באירוע מתוכנן. כמו כן, מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי בתגובה המתלונן הדף את הנאשם מעליו באמצעות ידיו עד שנפל. הנסיבות הכוללות מציבות את עובדות המקרה במדרג חומרה בינוני של ביצוע העבירות.

11. לאחר ששקלתי את נסיבות המקרה, מידת הפגיעה באינטרס המוגן וכן את הפסיקה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם הענישה במקרה הזה נע בין מספר חודשי מאסר שירוצה בעבודות שירות, לבין עשרה חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

12. לצורך גזירת העונש בגדרי המתחם שקבעתי, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40יא לחוק.

13. **לקולא**, שקלתי את הודאת הנאשם בעובדות כתב-האישום המתוקן, את נטילת האחריות על-ידו והחיסכון בזמן שיפוטי. עוד שקלתי שהנאשם נעדר עבר פלילי וזו היא הפעם הראשונה בה הוא עומד לדין פלילי. כמו כן, שקלתי את העובדה כי הנאשם גילה יציבות בחייו האישיים לאורך שנים, נישא, הוא אב לשישה ילדים, כאשר לילד אחד בעיות רפואיות לא פשוטות לאחר שנולד פג (ר' נ/1-נ/3). עוד שקלתי את העובדה כי הנאשם שהה במעצר מספר ימים ובמעצר בית לתקופה ארוכה, ועד היום הוא שוהה בתנאים מגבילים.

14. **לחובת הנאשם** שקלתי את הצורך להרתיעו, שכן הנאשם ביצע את העבירה על רקע אידיאולוגי ולא הביע חרטה על מעשיו ולא התקבל תסקיר בעניינו, כך שלא נבחן הסיכון לכך שישוּב לבצע עבירות וכן לא נבדקו הליכי טיפול ושיקום בעניינו. כמו כן מצאתי לתת דגש על הצורך בהרתעת הרבים.

15. לאחר ששקלתי את השיקולים לחומרה ולקולא, החלטתי לגזור על הנאשם עונש ברף הבינוני-תחתון של המתחם, ולא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום או הגנה על הציבור.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלהלן:

א. חמישה חודשי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות, במעייני הישועה החל מיום 01.11.16, ל' תשרי תשע"ז. במועד זה על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות ברמלה. הנאשם מוזהר כי אם לא ימלא אחר תנאי השירות הוא עלול לרצות מאסר ממש.

ב. שישה חודשי מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה, אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על כל עבירת אלימות מסוג עוון או עבירה לפי סעיף 152 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ד. פיצוי למתלונן (על פי פרטים שתמסור המאשימה בתוך 7 ימים) בסך 2,000 ₪. הפיצוי ישולם עד יום 01.01.17, ג' טבת תשע"ז.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י' אלול תשע"ו, 13 ספטמבר 2016, בנוכחות ב"כ הצדדים והנאשם.